

Лина, индианското момиче.

РАЗКАЗЪ.

(Продължение отъ кн. I).

III.

Малката Алисъ си играела. Тя била свикнала съ всичко да се забавлява и разговаря. Ненадъйно тя чула стжпки, огледала се и видѣла прѣдъ себе си въоржженъ индианецъ. Тя го заглѣдала безъ страхъ. Вмѣсто да вика за помощъ, тя спокойно се обѣрнала къмъ него:

— „Добъръ денъ, индианецо! Искашъ ли да идешъ при мама и Бенъ? — Тѣ сж въ кжщи. Татко отиде въ града. Той не искаше да ни оставя самій, ала Богъ е съ насъ, нали, индианецо?“